

Józefa Dwernickiego

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Kamionek

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci fikcyjnych

Rok utworzenia nazwy: 1921

Opis

Józef Dwernicki herbu Sas (1779-1857) - dowódca wojskowy, działacz polityczny. Był rodowitym warszawiakiem, od 1791 roku służył w artylerii polowej, do 1795 roku był uczniem Szkoły Rycerskiej. Po ogłoszeniu III rozbioru Polski zrezygnował z kariery wojskowej i osiadł w rodzinnych dobrach w Zawalu na Podolu. Podczas wojny z Austriakami w 1809 roku własnym kosztem uzbroił kilkudziesięciu chłopów i na czele tego oddziału włączył się do walki. Później odbył kampanię moskiewską (1812) i saską (1813), uczestnicząc w bitwach nad Berezyną, pod Wirtenbergiem i pod Lipskiem. Za swoje zasługi został wówczas awansowany do rangi pułkownika i odznaczony m.in. krzyżem Virtuti Militari oraz Złotym Krzyżem Legii Honorowej. W czasach Królestwa Kongresowego popadł w niełaskę władz carskich - początkowo wysłany na służbę dowódczą na Podlasie i Lubelszczyznę, kiedy w 1826 roku powrócił do stolicy został uznany za wywrotowca sprzyjającego polskim patriotom (pozwalał swoim żołnierzom na rozmowy z więźniami) i ponownie odesłany ze stolicy, jednak w 1829 roku został podniesiony do rangi generała. Na wieść o wybuchu powstania listopada przybył z Sieradza. W Warszawie w przeciągu kilku tygodni sformował i uzbroił 18 szwadronów gotowych do walki. Wsławił się podczas bitwy pod Stoczkiem (14 II 1831) i Nową Wsią (cztery dni później), a także podczas marszu na Wołyń, gdzie stoczył walki pod Beresteczkiem i Boremlem. Po upadku zrywu zdecydował się na emigrację. W Paryżu nie znalazł wspólnego języka z Hotelem Lambert Adama Jerzego Czartoryskiego. Powołał wówczas do życia Komitet Emigracji Polskiej, stworzył również Szkołę Polską na Batignolles. Na powrót do Galicji otrzymał zezwolenie w 1848 roku. Zamieszkał wówczas we Lwowie, jednak utracił wszystkie rodowe dobra. Ciężko chory, pozbawiony praktycznie środków do życia zamieszkał w dworze Adama hr. Zamojskiego w Łopatynie, gdzie zmarł i został pochowany.

Do 1954.04.12 jego imię nosiła również dzisiejsza ul. Miejska.

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Grochów II. Powstawały pod koniec lat 40 XX w. wg proj. Jana Klewina i Zbigniewa Pawlaka.

Nr 29a: **Ognisko Pracy Pozaszkolnej.**

Data nadania nazwy: 1921.07.05.
